

GŁUSZEK (1) *sb m*

N sg głuszek.

Sł stp brak, Cn notuje, Lunde XVI w. (ten sam przykład).

Dem. od „głuch” (z neutralizacją funkcji deminutywnej) ‘człowiek przygłuchy’; surdaster Mącz, Cn; aure surdior Cn: Surdaster, Głufzek/ nie dobrze dosłyszający. Mącz 435a.

MM